

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/51/2012
Identifikačné číslo spisu:	4011200622
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4011200622.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobkyne: PANNA, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4, Palárikovo, zastúpenej Advokátskou spoločnosťou s.r.o., JUDr. Tatiana Timoranská, Podzámska 32, Nové Zámky, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/224/10334-52808/2011/990886-r zo dňa 09. mája 2011, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/131/2011-47 zo dňa 04. mája 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/131/2011-47 zo dňa 04. mája 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia, dodatočného platobného výmeru vydaného Daňovým úradom Nové Zámky č. 631/230/57813/10/Ši zo dňa 28.09.2010, ktorým správca dane podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“) vyrubil žalobkyni rozdiel dane na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie II. štvrťrok 2005 v sume 10.976,79 Eur.

Krajský súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami a právnym záverom žalovaného. Uviedol, že žalovaný správne poukázal na výsledky daňovej kontroly, svedecké výpovede, ktoré sa týkali posudzovaných obchodných a účtovných transakcií, ktoré za žalobcu realizoval splnomocnený zástupca V. S.. V prípadoch, ktoré sa týkali dodávateľa Stavebniny Čiky s.r.o. (Stavebniny Néma s.r.o.), faktúr č. VF 05/005 a 05/026, žalobca nepoprel zistenia, ktoré sa týkali úhrady fakturovaných prác a služieb vrátane

dane z pridanej hodnoty na nepodnikateľský účet predchádzajúcej konateľky (bývalej manželky splnomocneného zástupcu V. S.) Q. S.. Po ukončení daňovej kontroly daňový subjekt vo svojom odvolaní proti dodatočnému platobnému výmeru potvrdil, že stavebniny mali zablokovaný účet. Preverovaním uvádzaných dvoch obchodných transakcií sa daňovou kontrolou potvrdilo porušenie zákona. U faktúr, ktoré boli vystavené obchodnou spoločnosťou Lenka s.r.o., ktorej konateľkou bola dcéra V. S., J.H., rod. S., ktorú na základe plnej moci zhodne zastupoval V. S., sa vykonanou daňovou kontrolou zhodne zistilo porušenie zákona.

Podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ ako i v § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. sú hmotnoprávne podmienky a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Zákon neumožňuje nesplnenie čo i len jednej z podmienok, ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu ani za dobromyseľnosti platiteľa. Vzhľadom na ľahkú zneužívateľnosť zákonodarca požaduje, aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok v zmysle zákona o DPH. Pokiaľ si platiteľ podľa daňového priznania uplatnil nárok na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené tak, ako sú deklarované v daňovom doklade (faktúra).

Z daňovej kontroly vykonanej u žalobkyne za zdaňovacie obdobie II. štvrťrok 2005 nesporne vyplynulo, že obchodné transakcie tak, ako ich žalobkyňa deklaruje, sa reálne neuskutočnili, teda nezodpovedajú realite, t.j. zdaniteľné plnenie (zdaniteľné transakcie) v zmysle zákona o DPH sa neuskutočnili. Potom aj samotné preukazovanie zaplatenia predmetných súm podľa vystavených faktúr nemohli byť predpokladom na odpočítanie dane v zmysle zákona o DPH, keďže sa nejednalo o zdaniteľné plnenia, ale iba o plnenia ako také. Súd zhodne ako žalovaný a správca dane dospel k záveru, že v preskúmaných prípadoch sa nejednalo iba o hodnotenie správnosti alebo nesprávnosti textu na daňových dokladoch, ale o skúmanie splnenia zákonných podmienok pre odpočítanie dane v zmysle zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH. Pokiaľ si žalobkyňa ako platiteľ dane z pridanej hodnoty uplatnila nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopná preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené tak, ako ich deklarovala v daňovom priznaní alebo v zmysle predložených dokladov, a to aj osobou uvedenou na týchto dokladoch, čo žalobkyňa nevedela listinami preukázať, i keď ju zaťažuje dôkazné bremeno v zmysle § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.

Žalobkyňa správcovi dane ani žalovanému nepreukázala svoje tvrdenia týkajúce sa účtovaných prác a služieb dodávateľom Stavebniny Čiky s.r.o. z dôvodu, že práce a služby vrátane dane účtované faktúrami VF 05/005 a VF 05/026 boli uhradené na nepodnikateľský účet predchádzajúcej konateľky spoločnosti Q. S. z dôvodu, že dodávateľ mal zablokovaný účet. Tvrdenia týkajúce sa dodania okrem iného poľnohospodárskych osív a realizovania poľnohospodárskych prác dodávateľom Lenka s.r.o. sa preveriť nepodarilo z dôvodu, že tento dodávateľ nepredložil správcovi dane príslušné účtovné doklady.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie a domáhala sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa žalobkyne správca dane počas daňovej kontroly a následne aj v dodatočnom platobnom výmere spochybňoval reálne dodanie tovarov a služieb od obchodnej spoločnosti Stavebniny Néma, s.r.o. a Lenka s.r.o., pričom žalobkyňa už v podanej žalobe poukazovala a odôvodňovala realnosť dodania tovarov a služieb okrem iného tým, že náklady vynaložené na služby, ktoré žalobkyňa zabezpečovala prostredníctvom týchto spoločností, sú v priamej súvislosti s príjmami a tržbami žalobkyne, následkom čoho je dosiahnutý hospodársky výsledok žalobkyne. Je nepochybné, že na dosiahnutie tržieb museli byť reálne náklady vynaložené. Medzi všetkými subjektmi obchodných vzťahov, ktoré žalovaný spochybňuje, prebiehalo reálne plnenie, ktoré bolo podložené riadnymi účtovnými dokladmi, správnosť ktorých z hľadiska účtovného a daňového po formálnej stránke žalovaným nebola spochybnená ani na strane žalobkyne a ani na strane jej dodávateľa služieb a tovarov. V konaní bolo tiež preukázané, že žalobkyňa nemá vlastných zamestnancov napriek tomu, že podnikateľskú činnosť reálne vykonáva, jej dodávateľia služieb pracovnou silou disponujú a výkon služieb pre žalobkyňu dodávateľia služieb zabezpečiť vedeli. Žalovaný spochybnil všetky námietky žalobkyne vznesené v konaní v podstate z

dôvodu, že niektoré úkony zúčastnených obchodných partnerov boli vykonávané na základe zastúpenia tou istou osobou, čo je obdobný prípad z hľadiska právneho posúdenia ako obchod uzavretý medzi spriaznenými osobami, pričom samotná táto skutočnosť nie je v rozpore so zákonom, nemôže spochybňovať reálne uskutočnenie obchodov.

Žalobkyňa namieta, že sa od nej požaduje nad rámec jej možností preukázať skutočnosti, ktoré ovplyvniť nemôže a ku ktorým listinné dôkazy nemôže zabezpečiť. Každá z dotknutých spoločností má svojich štatutárnych zástupcov a sama zodpovedá za riadne vedenie účtovníctva a za plnenie si daňových povinností. Žalobkyňa má možnosť preveriť si svojho obchodného partnera v rámci bežného obchodného styku z verejne dostupných zdrojov a zistila, že všetky spoločnosti, s ktorými obchodovala boli riadne na trhu činné a riadne registrované v príslušných registroch.

Keďže správca dane nespochybnil u daňovníka vykázané tržby za predané výrobky a uznal u neho výnosy, mal by prijať aj argumentáciu daňovníka o tom, že na dosiahnutie výnosov je potrebné vynaložiť určité náklady. Rovnako správca dane a ani žalovaný v napadnutých rozhodnutiach nespochybnili výdavky uplatnené žalobkyňou z hľadiska ich výšky v tom zmysle, že by boli neprimerané dosiahnutým ziskom z hľadiska ich výšky.

Žalobkyňa tvrdí, že pri výkone svojej podnikateľskej činnosti sa správala trhovo a zabezpečovala si za účelom dosiahnutia zisku vstupy pre svoje podnikanie v rámci svojich možností a v rámci zákonom povolených úkonov a v súlade s tým si náklady na zabezpečenie vstupov pri zdaňovaní príjmov aj uplatňuje.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridŕžiava svojho vyjadrenia k žalobe vzhľadom k tomu, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové skutočnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žaloba o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného č. I/224/10334-52808/2011/990886-r zo dňa 09. mája 2011 (rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie II. štvrťrok 2005 vo výške 10.976,79 Eur), bola na Krajskom súde v Nitre podaná ako súčasť spoločnej žaloby, v ktorej žalobca uviedol spoločný skutkový základ i rozsah súdneho prieskumu zákonnosti jednotlivých pre všetky predmetné napadnuté rozhodnutia.

Najvyšší súd v odvolacom konaní rozsudkom sp. zn. 4 Sžf/40/2012 zo dňa 19.02.2013 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/133/2011-38 zo dňa 04. mája 2012, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie jedného z predmetov pôvodnej spoločnej žaloby, rozhodnutia žalovaného č. I/224/10334-52819/2011/990886-r zo dňa 09. mája 2011 (rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2005).

Podľa § 250ja ods. 7 OSP ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

Senát dospel k záveru, že i vzhľadom na skutočnosť, že ide o časť predmetu pôvodnej spoločnej žaloby sú dané dôvody na aplikáciu ust. § 250ja ods. 7 OSP v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Sžf/40/2012 zo dňa 19.02.2013, preto odôvodnenie tohto rozsudku preberá.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 2 ods. 6 zákona o správe daní pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 19 ods. 2 vety prvej zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu ako i s výsledkami dokazovania vykonaného daňovými orgánmi konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnia nasledujúce dôvody.

Predmetom súdneho prieskumu bolo zistiť, či správca dane a žalovaný správne vyhodnotili zistený skutkový stav potrebný na určenie daňovej povinnosti a správne aplikovali príslušné ustanovenia zákona o DPH, upravujúce právo platiteľa DPH na vrátenie dane, nadmerného odpočtu DPH, zaplatenej ním na vstupe za nákup tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ.

Medzi účastníkmi bolo sporné jednoznačné preukázanie, či žalobkyni ako platiteľovi DPH vzniklo právo na odpočítanie dane za dodanie služieb, ktoré jej mali byť dodané obchodnou spoločnosťou Stavebniny Néma, s.r.o., ktorá si mala DPH voči žalobkyni uplatniť na základe vystavených faktúr č. VF 05/005 a č. VF 05/026 a spoločnosťou Lenka s.r.o. (SENMARIA s.r.o.).

Z výsledkov dokazovania vyplynulo, že na vyššie uvedených faktúrach boli namiesto čísla účtu dodávateľa uvedené čísla súkromných účtov (vedených v dvoch rôznych finančných ústavoch) bývalej konateľky a spoločníčky dodávateľa, Q. S., ktorá bola taktiež do 30.03.2007 spoločníčkou žalobkyne a do 05.08.2005 jej konateľkou. Samotná žalobkyňa potvrdila vyplatenie fakturovaných súm na súkromné účty vyššie uvedenej fyzickej osoby, a to s odôvodnením, že dodávateľská spoločnosť Stavebniny Néma, s.r.o. mala v tom čase kvôli výkonu exekúcie zablokovaný účet. Svedkyňa Q. S. vo výpovedi pred správcom dane uviedla, že nevie, ako sa jej účty dostali na predmetné faktúry vystavené dodávateľom služieb, pričom dispozičné právo k účtom mal jej bývalý manžel pán V. S. (konateľ žalobkyne ako i osoba splnomocnená v relevantnom čase realizácie zdaniteľného obchodu konať v mene dodávateľa Stavebniny Néma, s.r.o.).

Odvolací súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že výsluchmi majiteľky nepodnikateľských účtov Q. S., pána V. S., ani na základe ďalších úkonov s cieľom preveriť realnosť sporného dodania služieb u nekontaktného dodávateľa, sa nepodarilo jednoznačne potvrdiť, že sa peňažné prostriedky smerované na

účet tretej osoby, t.j. nie na účet dodávateľa fakturovaných služieb, dostali do jeho dispozície. Týmto, z hľadiska úplného zistenia podmienok stanovených zákonom o DPH na vznik nároku na odpočet DPH zaplatenej na vstupe z dodanej služby, možno konštatovať nesplnenie hmotnoprávnej podmienky nároku na odpočet DPH, a sice, že bola DPH voči žalobkyni v pozícii odberateľky uplatnená iným platiteľom DPH, ktorý mal dodať fakturované služby (§ 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH). Reálnosť uplatnenia DPH za dodané, resp. poskytnuté služby registrovaným platiteľom DPH spočíva v tom, že sa DPH z dodanej služby, dostane do jeho dispozície za účelom ďalšieho postupu vo vzťahu k štátnemu rozpočtu vyplývajúceho zo zákona o DPH.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a v § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť, zákon to neustanovuje ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani pri dobromyseľnosti platiteľa. Naopak, zákonodarcu požaduje (z dôvodu rizika ľahkej zneužitelnosti práva na odpočet DPH), aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré zákon pre nárok na odpočet stanovil. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na rozsudok najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 2Sžf/52/2011 z 22. augusta 2012, sp. zn. 5Sžf 52/2011 z 28. júna 2012, ako aj rozsudok sp. zn. 2Sžf/4/2009 z 23. júna 2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 78/2011-17 z 23. februára 2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona o DPH). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojím právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený“ (www.concourt.sk).

S prihladením na kumulatívne hmotnoprávne podmienky vzniku nároku na odpočet DPH nie je relevantná námietka žalobkyne s poukazom na § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov ohľadne daňových výdavkov, ktoré mala v súvislosti so zabezpečením jej príjmov z podnikania, nakoľko podľa tohto zákona sa splnenie zákonných podmienok na odpočet dane neposudzuje. (Daň z príjmov nebola predmetom tohto konania).

Najvyšší súd sa preto stotožnil s názorom krajského súdu, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že cena spornej služby vrátane DPH uplatnená voči žalobkyni dodávateľom, bola aj zaplatená či už na jeho účet, alebo iným spôsobom do dispozície dodávateľa. Za daného skutkového a právneho stavu žalobkyni ako platiteľovi DPH teda nemohlo vzniknúť právo na odpočet dane (§ 49 ods. 1 a 2 zákona o DPH), lebo dodávateľovi zaplatené nebolo.

Vzhľadom k tomu, že medzi žalobkyňou a jej dodávateľmi, Stavebniny Néma, s.r.o. a Lenka s.r.o. (SENMARIA s.r.o.) bolo personálne prepojenie osobou, pánom V. S., ako i realizovanie platby na nepodnikateľský účet jemu blízkej osoby a nemožnosťou preverenia uskutočnenia deklarovaných zdaniteľných plnení u dodávateľov z dôvodov uvádzaných v napádaných rozhodnutiach, je spochybnený aj reálny základ faktúrami deklarovaných zdaniteľných plnení, ktoré sa vo svetle vykonaného dokazovania logicky javia ako fiktívne. Z uvedeného dôvodu taktiež neobstojí tvrdenie žalobkyne, že nemôže zodpovedať za chyby vo vedení účtovníctva dodávateľských subjektov.

Na základe obsahu administratívneho spisu a výsledkov vykonaného dokazovania možno uzavrieť, že správca dane aplikoval zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní rešpektujúc jeho povinnosť dbať, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti

boli zistené čo najúplnejšie, pričom spolupracoval so žalobkyňou a zároveň dbal na zachovávanie jej práv a právom chránených záujmov ako i na dodržanie jej procesných práv zabezpečením jej prítomnosti pri výsluchoch svedkov a možnosti klásť im otázky a vyjadrovať sa k ich výpovediam ako i k vykonaným dôkazom s možnosťou navrhnúť vykonanie ďalších za účelom preukázania jej tvrdení (§ 29 ods. 8 zákona o správe daní). Záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o dani z pridanej hodnoty.

Vzhľadom na vyššie uvedené a v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutých rozhodnutí súdu a správnych orgánov v medziach podaného odvolania dospel k záveru, že námietky žalobkyne vznesené

ň§ôlv odvolaní proti prvostupňovému rozsudku nie sú dôvodné a preto rozhodol podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 246c OSP. Žalobkyňa nemala úspech vo veci, preto jej súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.